

La tria per Andreu Loncà

EL GAT

Entre les amenitats que l'editor Jaume Vallcorba ha programat per a aquesta tardor, hi ha l'edició en català de les novel·les de Georges Simenon, que passen, entre nosaltres, per ser, sobretot, els romans del comissari Maigret. Però és un engany, una pura il·lusió de l'esperit: Simenon és un gat vell, prolífic, un novel·lista ambiciós i, un observador excel·lent, un tipus que indaga en zones desconegudes de l'experiència humana i, al final, un desconcertant. Recuperar l'edició de Simenon en català és un regal que haurem de regradar a Jaume Vallcorba: Llegir Simenon en francès no és pas bufar i fer ampolles. Simenon obre el compàs del que es pot narrar. El primer volum que ha escollit, triant entre la immensa quantitat de novel·les que edità, és *El gat*, una novel·la de l'any 1966, molt curiosa, que narra la vida d'un home

vell de més setanta anys que es casa amb una dona desconcertant, i que no es parlen sinó amb notes breus escrites en paperets rebregats. Tot és bastant desconcertant, tant desconcertant com la mateixa vida: L'ociositat dels vells, que no se'n consideren gens, els animals domèstics que posseeixen cadascun, un gat i un lloro, a les bestieses que fan i a com s'acaba la història.

Emperò, Simenon copsa molt bé els moviments de la psique d'Émile Bouin i de la seua nova dona, Margueritte Doise. Cal estar entrenat a llegir novel·les perquè, en rigor, s'hi esdevenen molt poques coses entre aquests dos vells que no endevines pas si es fan companyia o passen el temps fent-se la punyeta de manera permanent. *El gat* sembla un tractat de moral humana gens

LLIBRES.

Títol: El gat

Autor: Georges Simenon

Editorial: Quaderns Crema

d'heroica. Ni Émile ni Margueritte són exemplars ni èpics en cap sentit. Ni la senyoreta Nelly, que regenta un bar i hi serveix copes, i altres coses.

Tot el relat flueix com si no hi passés res, en aparença. I tanmateix, quantes històries hi són narrades! Les evocacions, com pinzellades, de la vida amb la primera dona de l'Émile; l'avorriment mortal de la vida de Margueritte, i ensems, la seua habilitat per ensarronar i seduir. No hi ha pas grandesa en *El gat*. Tot hi és mostrat en petit, en el moviment pausat de la vida a la ciutat de París mentre una enorme pala mecànica enderroca uns vells edificis i s'hi prepara la construcció d'un modern bloc de pisos. Simenon és un mestre. Dos personatges que no es parlen i un piset encantat, i t'escrivi una novel·la de primera. Per treure's el barret!